

अवधर्ष्य (von धर्ष mit अव) adj. dem man trotzen kann, s. अवधर्ष्य.
अवधातव्य (von धा mit अव) adj. aufzumerken, aufzupassen: तदत्र दे-
वेनावधातव्यम् PRAB. 31, 8.

अवधान (wie eben) n. Aufmerksamkeit, Andacht H. 1378. प्रणुत जना
अवधानात् VIKR. 2. तदवधानेन तावदाकर्णयावः PRAB. 63, 10. अवधानपरे
चकार सा — विलोचने KUMĀRAS. 4, 2. दत्तावधानः प्रणोति PĀNĀT. 119, 1.
KATHĀS. 24, 98. सावधान aufmerksam JĀGĒ. 3, 112. PĀNĀT. 183, 9. 191,
10. SĀH. D. 59, 5. nom. abstr. ऽन्ता PĀNĀT. 34, 23: सावधानतया रत्नणीया.

अवधानिन् (von अवधान) adj. aufmerksam gaṇa इष्टादि.

अवधार (von धृ mit अव) m. = अवधारण 2: सर्वत्र यदवधारिणोच्यते
(oder ist etwa अवधारिणोऽनु zu lesen?) स एकातः । क्वचित्था क्वचिदन्यथेति
यः सो ज्ञेकार्थः । SUÇR. 2, 558, 21. 559, 2.

अवधारक (wie eben) adj. genau bestimmend, sich auf Etwas streng
beschränkend: इष्टावधारकं (धावकं Hdschr.) वाक्यमाशीः परिकीर्तिता
BHARATA zu ÇĀK. 51, 16.

अवधारण (wie eben) n. 1) Bestätigung, Bejahung: अस्तीत्युत्पन्नस्य
सहस्रस्यावधारणम् NIR. 1, 2. विषादे विस्मये कृषे कोपे दैन्ये अवधारणे । प्र-
सादने ऽनुकम्पायां दिस्त्रिहृत्तं वा न दुष्यति ॥ Citat beim Sch. zu ÇĀK.
5, 5. Diese Bedeutung haben bisweilen die Partikeln तु und हि AK. 3,
4, 33, 3. 18. — 2) genaues Bestimmen, Beschränken auf etwas Bestimm-
tes mit Ausschlussung alles Andern, = इयतापरिच्छेदः P. 2, 1, 8, Sch.
एवावधारणे die Partikel एव beschränkt auf das angegebene Maass VS.
PRĀT. 6, 22. एवेत्यवधारणम् P. 8, 1, 62. यावदवधारणे 2, 1, 8 (mit folg. Bei-
spiele beim Sch.: यावदमत्र ब्राह्मणानामन्त्यपस्व lade gerade so viele Brah-
manen ein, als Geschirre vorhanden sind). AK. 3, 4, 33, 8. मात्रं कार्त्तये
अवधारणे 35, 180. इष्टो अवधारणार्थ एवकारः P. 6, 1, 80, Sch. इष्टावधा-
रणैवकारः 8, 3, 61, Sch. क्रुद्धे स्मेरमुखावधारणम् dem Zornigen gegenüber
beschränkt man sich auf ein lächelndes Gesicht, d. i. zeigt man nur ein
läch. G. PRAB. 73, 10. एते तावदर्थवधारणविधुराः स्वाध्यायाध्ययनमात्र-
निरता वेदविल्लावका एव 20, 13. VEDĀNTAS. in BENF. Chr. 216, 3. Z. d. d.
m. G. 7, 310, N. 2.

अवधारणीय (wie eben) adj. genau zu bestimmen: विज्ञोरिवास्यानव-
धारणीयमोदकतया रूपमियत्तया वा RAGH. 13, 5.

अवधारित s. u. धृ mit अव; davon अवधारितिन् = अवधारितमनेन
gaṇa इष्टादि.

अवधार्य (wie eben) adj. dass.: गुणवद्गुणवद्वा कुर्वता कार्यमौदो परिण-
तिरवधार्या यत्नतः पण्डितेन BHARTR. 2, 97.

अवधि (von धा mit अव) m. 1) Aufmerksamkeit (s. अवधान) H. an. 3,
341. MED. dh. 26. — 2) Grenze, Grenzpunkt AK. 3, 4, 102. 189. TRIK. 3,
3, 214. H. 962. an. 3, 341. MED. dh. 26. अथ पुनरेत्य तमवधिं संकादयति
ÇAT. Br. 8, 7, 4, 12. P. 5, 3, 35, Sch. SIDDH. K. zu P. 1, 1, 34. मूलाच्छावा-
धिर्गणितः der Theil von der Wurzel bis zu den Aesten heisst ग° H. 1120.
कुरुतेत्रं द्वादशयोजनावधि Kur. erstreckt sich auf 12 Jōgana 980. अव-
धिभूत P. 1, 4, 24, Sch. स्मरशापावधि KUMĀRAS. 4, 43. शायदेपिो ऽयं पुष्पद-
त्तागमावधिः KATHĀS. 2, 24. सावधिम् — तिलोत्तमाशापं कथयित्वा 9, 52.
अवधि adv. bis, am Ende eines comp.: व्याडी रत्तु मे देहं ततः प्रत्याग-
मावधि KATHĀS. 4, 100. abl. अवधेस् dass.: शरावत्यास्तु यो अवधेः ॥ देशः
प्रादन्तिणः प्राच्यः AK. 2, 1, 6, 7. स्कन्धः स्यान्मूलाच्छावावधिः तरोः 2, 4, 1,

10. पूर्वं शुक्रावधेः die voranstehenden Wörter bis शुक्र 2, 6, 3, 7. त्रिलिङ्गा
वासितावधेः (die Wörter) bis वासित sind trium generum 2, 9, 44. शेषा-
न्मासान्गमनदिवसस्यापितस्यावधेः die übrig bleibenden Monate bis zu
dem am Tage der Abreise festgesetzten Termin MBGH. 83. — 3) District:
जनपदतदवधोश्च P. 4, 2, 124. तदवधिरपि जनपद एव गृह्यते न ग्रामः KĀC.
zu d. St. — 4) Höhle AK. 3, 4, 102. H. an. 3, 341. MED. dh. 26. Vgl. अवट
und अवटि. — 5) Zeit TRIK. 3, 3, 214. H. an. MED. dh. Vgl. u. 2.

अवधिम् (von अवधि) adj. begrenzt, dessen Grenze bestimmt wird
P. 5, 3, 35, Sch.

अवधीरण (von अवधीर्य n. oder ऽणा f. Verstossung, Zurückweisung,
Verschmähung: विशङ्कसे यतो अवधीरणम् (v. l. ऽणाम्) ÇĀK. 62. यस्मा-
त्प्रणयावधीरणां शङ्कसे v. l. zu 62. कृतवत्यसि नावधीरणम् — यदा मयि
RAGH. 8, 47.

अवधीर्य (von 1. अव + धीर), अवधीरयति verstossen, zurückweisen,
verschmähen DĀTUP. 33, 84, 1. क्लितचनमवधीर्य HIT. 42, 11. ÇIC. 9, 59.
अवधीरित HIT. 22, 3. 48, 2. 60, 10. ÇĀK. 140. 172. PRAB. 102, 19. AMAR. 83.
KATHĀS. 13, 75.

अवधूनन (von धून्य् mit अव) n. das Schütteln M. 3, 230. SUÇR. 2, 201,
21. SĪJ. zu ÇAT. Br. 1, 1, 4, 4.

अवधृष्य (von धर्ष्य mit अव), s. अनवधृष्य. Das Beispiel: यत्ते नियतं रजसं
मृत्योऽनवधृष्यम् beim Sch. zu P. 8, 1, 18 ist aus AV. 8, 2, 10, wo निपानं
und अनवधृष्यम् gelesen wird.

अवध्य (3. अ + व°) adj. der nicht verletzt werden kann oder darf
H. 333. an. 3, 476. MED. j. 68. VS. 8, 46. M. 9, 249. R. 5, 23, 25. 56, 132.
BRĀHMAN. 2, 29. PĀNĀT. I, 217. 413. III, 29. 182, 3. VET. 14, 17. 27, 6. अ-
वध्यं देवतैः R. 1, 14, 31. देवदानवपक्षाणामवध्यो ऽसि 14. अवध्याः सर्वमू-
तानां प्रमदाः 2, 78, 21.

अवध्यता (von अवध्य) f. Unverletzbarkeit ÇAT. Br. 11, 5, 7, 1. R. 5, 44,
10. शस्त्रेणावध्यता 3, 7, 21. अवध्यताम् — सुररत्नसप्तगैः ARĀ. 10, 9.

अवध्यत्व (wie eben) n. dass. R. 6, 36, 30. देवदानव — पन्नगैः । अवध्य-
त्वम् 37, 7. देवात्सर्गादवध्यत्वम् RAGH. 10, 44. सर्वावध्यत्वम् R. 5, 58, 14.

अवध्यास्य (अ° + अश्) m. N. pr. eines Mannes MAITR. Up. in Ind. St.
1, 276.

अवध्रै (3. अ + व°) adj. unschädlich, wohlthätig: ज्योतिरुदितैः RV. 7,
82, 10.

अवध्रै (von ध्रैस् mit अव) m. 1) Bestreuung H. an. 4, 324. MED. s. 47.
— 2) Staub, Mehl: (तक्ता) अवध्रैस् ईवारूपाः AV. 5, 22, 3. — 3) in-Stich-
Lassung H. an. MED. — 4) Verachtung diess.

अवध्रस्त (wie eben) adj. 1) bestreut AK. 3, 2, 43. H. 1476. an. 4, 96.
MED. t. 183. KAUC. 116. — 2) getüpfelt(?) ĀÇV. Çr. 9, 4. — 3) verlassen
H. an. MED. — 4) verachtet diess. Vgl. अघ्रस्त.

अवन (von अच् n. 1) Befriedigung (तर्पण) AK. 3, 3, 4. H. 1502. — 2)
Freude, Wohlgefallen (प्रीति) H. an. 3, 356. MED. n. 27. — 3) Wunsch,
zur Erkl. von एव NIR. 2, 25. 12, 21. — 4) Gunst, Schutz (रक्षण) H. an.
MED. zur Erkl. von अवस् und अयमन् NIR. 2, 24. 25. 6, 4. 10, 33. भुञ्जो ऽन-
वने P. 1, 3, 66. NALOD. 1, 4. — 5) Eile AK. 3, 3, 39, (COL. 38,) Sch.

अवनतत्र (अ° + न°) n. das Verschwinden der Gestirne: अवन्तत्रे
अवसिञ्चति KAUC. 27. 30. 31.